

1. מהר"ל נתיב אהבת הריע פרק ג פסקה ג

1. בפרק הבא על יבמתו (יבמות ס"ב, ב') אמרו שנים עשר אלף זוגים תלמידים היו לו לר' עקיבא מגבת עד אנטיפרס וכולן מתו בפרק אחד מפני שלא נהגו כבוד זה לזה והיה העולם שמש עד שבא רבי עקיבא אצל רבותינו שבדרום ושנאה לרבי מאיר ורבי יהודה ורבי יוסי ורבי שמעון ורבי אלעזר בן שמוע והם העמידו תורה באותה שעה, תנא כולם מתו מפסח עד עצרת, אמר רבי חמא בר אבא ואיתימא רבי חייה בר אבין כלם מתו מיתה רעה מאי היא אמר רב נחמן אסכרה.

2. פ"י כאשר נוהג כבוד בחבירו דבר זה הוא עצם החיים, וכמו שאמרו בפרק בני העיר (מגילה כ"ח, א') במה הארכת ימים א"ל לא נתכבדתי בקלון חברי, ובארנו ענין זה למעלה בנתיב התורה אצל למדנו אורחת חיים הזהירו בכבוד חבריכם, שם בארנו כי דבר זה אורח חיים ממש, ואלו שלא נזהרו בכבוד חבריהם לכן מתו.

3. ומה שמתו מפסח ועד עצרת ר"ל אף שהזמן הוא טוב ביותר מכל הזמנים, עם כל זה מתו מיתה אסכרה מפני כי אסכרה מתחיל בפה ומסיים בגרון שממנו הדבור, ומפני כי החיים תולה בפה ובגרון לפי שממנו הדבור וכתב ויהי האדם לנפש חיה ותרגומו לרוח ממללא ולכך נקרא אסכרה על שם שנסכר הגרון שממנו הדבור שהוא עצם החיים ולכך המיתה הגמורה היא מיתה אסכרה, וכמו שאמרו אצל למדנו ארחות חיים שיהיה נזהר בכבוד חבירו ואם לא נזהר הוא הפך זה הוא עצם המיתה ולכך מתו מיתה אסכרה שהיא עצם המיתה, ואמרו (ברכות ח', א') כמנין תוצא"ת מיתות הם בעולם קשה שכולם הוא אסכרה, וכל זה מן הטעם אשר אמרנו כי ניטל ממנו עצם החיים הוא סתימת הגרון ולפיכך היא קשה מכולם, כי הכבוד הוא ארחות חיים והם שלא נהגו כבוד נוטל מהם החיים ומתו מיתה אסכרה, ומאמר זה פרשנו עוד למעלה בנתיב התורה ע"ש:

2. מהר"ל נתיב אהבת הריע פרק א פסקה ב

דעלך סני לחברך לא תעביד, ריעך ריע אביך אל תעזוב זה הקב"ה אל תעבור על דבריו ...

3. ספר הכוזרי - מאמר רביעי אות א - לא

... ויש שהיו קוראים ליחס שבין בני ישראל ובין האלוה ולקשר אשר ביניהם - ה' שעל דרך זו נאמר הלוא משנאיך ה' אשנא ואיבי ה' והכונה לאויבי עם ה' ...

3א. קול יהודה על כוזרי

ר"ל שיש קורים בשם ה' השייכות והצטרפות והקשר הנמצא בין ישראל ואביהם שבשמים.

3ב. ספר נפש החיים - שער ג - פרק ב

אדון כל ית"ש הוא מלא את כל העולמות והנבראי ואינם חוצצים חלילה נגדו יתב' כלל באמת. ואין עוד מלבדו ית' ממש שום דבר כלל בכל העולמות. מהעליון שבעליונים עד התהום התחתון שבתהומות הארץ. עד שתוכל לומר שאין כאן שום נברא ועולם כלל רק הכל מלא עצמות אחדותו הפשוט ית"ש.

3ג. ספר נפש החיים - שער ג - פרק ג

"אתה הראית לדעת כי ה' הוא האלהים אין עוד מלבדו" (שם) והוא ממש כמשמעו, שאין עוד מלבדו יתברך כלל, בשום בחינה ונקדה פרטית שבכל העולמות, עליונים ותחתונים והבריות כלם, רק עצמות אחדותו הפשוט יתברך שמו לבד:

4. רש"י על במדבר פרק ז פסוק פט

מבין שני הכרובים - הקול יוצא מן השמים לבין שני הכרובים ומשם יצא לאהל מועד:
מדבר - כמו מתדבר כבודו של מעלה לומר כן מדבר בינו לבין עצמו ומשה שומע מאליו:

4א. רש"י על שמות פרק לג פסוק ט

(ט) ודבר עם משה - כמו ומדבר עם משה. תרגומו ומתמלל עם משה שהוא כבוד השכינה כמו (במדבר ז) וישמע את הקול מדבר אליו ואינו קורא מדבר אליו כשהוא קורא מדבר פתרונו הקול מדבר בינו לבין עצמו וההדיוט שומע מאליו וכשהוא קורא מדבר משמע שהמלך מדבר עם הה

4א. רמב"ן על בראשית פרק א פסוק א

עוד יש בידינו קבלה של אמת כי כל התורה כולה שמותיו של הקב"ה שהתיבות מתחלקות לשמות בענין אחד כאילו תחשוב על דרך משל כי פסוק בראשית יתחלק לתיבות אחרות כגון בראש יתברא אלהים וכל התורה כן ...

4ב. מהר"ל דרוש לשבת הגדול

... האדם נברא אחרון בשביל שהאדם הזה משלים מעשה בראשית, והאדם מקשר העולם עד שהוא אחד לגמרי, כי העליונים בפני עצמם והתחתונים בפני עצמם והאדם הוא שנברא מן העליונים ומן התחתונים, הרי האדם מחבר העליונים ותחתונים עד שהעליונים ותחתונים נעשו לאחד ואין עוד עליונים בפני עצמם ותחתונים בפני עצמם, ומפני כך נברא האדם אחרון, כי הדבר שהוא מחבר הכל ראוי שיהיה אחרון, כמו מי שהוא עושה חלק אחד ואחר כך עושה עוד חלק אחד ואחר כך מחברם עד שהכל נעשה אחד, ואם היה האדם נברא ראשון הרי לא הוא זה בריאתו שהיה נברא לחבר ולקשר הכל.

5. תלמוד בבלי מסכת בבא בתרא דף עה/ב

ואמר רבה א"ר יוחנן עתידין צדיקים שנקראין על שמו של הקב"ה שנאמר כל הנקרא בשמי ולכבודי בראתיו יצרתיו אף עשיתיו.

רשב"ם: נקראו על שמו - שיהא שם ה':

5א. ספר פרי צדיק פרשת ויגש - אות ו

עתידין צדיקים שנקראין על שמו של הקב"ה כו', והיינו שם הוי"ה כעין שאמרו במשיח שנקרא הוי"ה צדקנו וכמו יעקב אבינו ע"ה שהוא מרכבה לשם הוי"ה כידוע. ולעתיד כל ישראל נקראין בשמו הוי"ה ויהיו משפיעין למדת מלכות בחינת קבלת עול מלכות שמים.

5ב. מדרש תהילים מזמור קלט

ורוח אלהים מרחפת על פני המים. זה רוחו של אדם הראשון.

5ג. רמב"ן על בראשית פרק ג פסוק ח

(ח) וישמעו את קול ה' אלהים מתהלך בגן לרוח היום... בשם רבי יונה כי הטעם והאדם מתהלך בגן לרוח היום:

